

Порадь мені, Черемоше,
Порадь мені, брате,
Куди мені тої долі
У світі шукати?

Отут вона, як квітенька,
До схід сонця цвіла.
Отут вона до місяця
Зі мною ходила.

Отут вона, як овечки,
Думки мої пасла,
Отут вона зійшла мені,
Отут і погасла.

А я ходжу та й не знаю,
Де її шукати,
Чи у гаю, у розмаю,
Чи в плесі на гаті?

Ой не в гаю, не в розмаю,
Не в гаю, небоже,
Бо до цього гаю плаї
Заросли давно вже.

По тім боці при потоці,
В багацьких хоромах,
Лежить твоя доля, хлопче,
Ніби в себе дома.

Лежить вона така бліда,
Така сумна дуже,

А там тесля молоденький
Білий човник струже.

Білий човник із кедрини,
Весельце з калини —
Такий човник, мій голубе,
Аж на той світ лине.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «В Розтоках»](#);

«Кедрина — кедрове дерево, Pinus сembra. З його роблять домовини (його хроб не береться). „Треба, браття, товаришу кедрину тесать“ (Федькович). Тут: кедрину — прямо замість труну». (Прим, автора).